

Rus Sevgili 2

– ErtğrulErdoğan · 27 Nisan 2010

Kiraladığı ev, üç sokağın birleştiği köşe başındaki apartmanın birinci katıydı. Altında, emlakçi ve badana işleri yapan iki dükkânın olması, evin kışın ısınmayacağını gösteriyordu. Altın sarısı, kurumuş yapraklar sokağı doldurmuştu. Selçuk, ev kirası, diğer giderlerinin yanına, bir de bebeğin bez ve mama, parasını nasıl bulacağını düşündü. Natali'nin içki parasını kısmayı düşünmek bile istemedi. Onun hırçınlık çıkartacağını biliyordu. Evin eşyaları gereksinimlerini karşılamaya yetmediği gibi, her gün çıkan kavganın nedeni de, içki, yokluk ve Necati'nin evden uzaklaşmasıydı. Bebeğin ağlamasına aldırmış etmeyen Natali, yine şişelerin dibini bırakmıyor, sarhoşluğuna sarhoşluk katıyordu. Necati, yudumların arasında ne yapacağını kestiremiyordu. Çaresizlik etrafını bir kez sarmıştı. İşten geç ve yorgun dönen Necati'ye,

" Sen var nerde olmak!"

" Ekmek parası peşindeyim, arabayla mal dağıttım."

" İçki bitti! Bana çabuk içki bulmak!"

" Zıkkım iç emi!"

" O ne demek. Afiyet olsun gibi mi?"

" Çocuğa bak! Ağlayıp duruyor!"

" Sen bak! Seninde çocuk!"

" Sen ne biçim annesin!"

" Ben bilmem anne. Sen bana içki getirmek var! Sen söyle, başka kadınla birlikte olmak var mı?"

" O da nereden çıktı?"

" Bir olsun, gözlerini oymak senin. Ben yapmak gece uyurken kızgın yağı kulaklarına dökmek. Vallahi seni yaşatmamak bu hayatta."

" Yemek yaptın mı?"

" Sen getirdi mi hazır yemek? Ben yemek yapmak anlamaz, sen mutfağa girmek bana yemek yapmak."

" Bu kadın baş belası mıdır nedir yahu! Geç oldu. Ben yarın yola gitmek ve erken kalkacak."

" Ben anlamaz, uyumak yok! Seks yapmak var. Hem de sabaha kadar! Sen ne biçim erkek ben anlamadı!"

" Vallahi bu kadın hasta. Kafayı üşütmüş. Çocuğa yazık olacak."

" İçkim nerde içkim! "

" Görmüyor musun, önünde duruyor!"

" Çocuğa bakacak halin yok senin Allah'ın sarhoşu! Yarından tezi yok, bakıcı bir kadın bulacağım."

" Sen erkek mi? Ben şimdi seks istiyor. Tuuuhhh! Sana."

" Başıma bela mısın be kadın?" Bağırışmalar gittikçe hiddetlenmeye başladığında, polisçe aranan Necati, Natali'nin sarhoşluğunu, çocuğunun ağlamasına rağmen yatıştırmaya çalışsa da başarılı olamadı. Evin içi dağınıktı. Mutfağa sallanarak geçen Natali, sarhoşluğunu umursamadan buzdolabının kokuşmuşluğu arasında, şişelere göz gezdirdi. Her zaman koyduğu sirke ve su şişesinin yanında aradığı şişesini göremedi. Bağırması apartmanın üst katlarını zorlamaya başladığında Necati dudaklarını sinirden kemirmekle yetindi.

" Biraz yavaş ol be kadın! Gecenin yarısı oldu. Herkes uyudu. Şimdi şikâyet gelecek benim başımı belaya sokma! Bak çocuk da ağlıyor. Biraz yavaş!"

" Sen bak! Senin memede fena değil!"

" Manyak bu kadın! Elim kolum bağlı olmayacaktı ben sana dünyanın kaç bucak olduğunu gösterirdim!"

" Bana manyak demek ha!... Şimdi ben sana göstermek Natali kimmiş."

" Ne yaparsın be kadın? Ateş olsan cürümün kadar yer yakarsın. Allah'ın sarhoşu!..." Natali, alkol komasının gerginliğini vücudunda yoğunca hissetti. Dış kapıyı hızla kapattığında, apartman sakinleri de merdiven boşluğunda gürültünün nereden geldiğini biliyorlardı. Necati,

" Sonunda muradına erdin mi? Kör olasıca kadın! " sözlerine aldırış bile etmeyen Natali, sallanarak, apartman boşluğuna bağırması biçimsizdi."

" Ben var seks istemek. Sen ne biçim erkek?"

" Sus be kadın! Sus artık! Beni el âleme rezil ettin! Gir içeri şimdi elimden bir kaza çıkacak." Dış kapıyı, olanca kuvvetiyle bir kez daha kapatan Natali'nin hareketi apartman sakinlerini de çileden çıkarmıştı. 'Yetti be kadın! Bıktık artık senin bağırımlarından! Şimdi, sen görürsün gününü!' tehditleriyle polis ekibinin maviliğini sokağa getirmişlerdi. Genç polis,

" Beyefendi, iyi geceler, komşularınızdan hakkınızda şikâyet var." Necati'nin yanında alaysı gülümsemesine devam eden Natali,

" Ben istemek seks, bu adam bana yok der." Sözleri ardından kızaran Natali, polislere,

" Ne dediğini bilmiyor, biraz sarhoş da"

" Kimliğinizi görebilir miyiz? Bayan eşiniz mi oluyor ?" duraklayan ve ne diyeceğini bilemeyen Necati, şaşkınlıkla,

" Yeni evliyiz, bakın bu da yeni doğan çocuğumuz." Polis aldığı kimliği otomobilde kontrol edip geri döndüğünde Necati'ye,

" Sizi merkeze kadar almamız gerekiyor. Lütfen, zorluk çıkartmadan araca gelin?"

" Tamam, hemen hazır olurum." yanıtı ile Natali'ye dönen Necati,

" Yaptığını beğendin mi? Düzenimi ne güzel kurmuştum. Her şeyi bir çırpıda mahvettin, Allah'ta senin belanı versin emi!..."

Nezarethane soğuktu, Necati'nin şaşkın, beklenti ve ürkek hali adrenalinini artırdı. 'Mahkemeye çıkmadan ve hâkimin vereceği karardan önce hiç kimse suçlu sayılmaz' teziyle, nezarethanedeki tutukluların halini incelediğinde, hiç birini de kendisine yakıştıramadı. Saçları dağınık, bir o kadar da façası bozuk bir yüzün kendisini incelemesine sinirlenerek,

" Ne bakıp duruyorsun! Karşında şebek mi oynuyor!"

" Hiiiç.... Suçlu bir halin yok da ona bakıyordum, Bi cigara versene"

" Cebimde neyim var neyim yok, polisler aldılar."

" Merak etme agam, birazdan cigaramızı geri verirler. Ağabey be, çok acemiye benziyorsun. Buralara ilk kez mi düşüyorsun ?"

" Evet, çeklerimi ödeyemedim, krizden işlerim ters gitti."

" Benim işler de ters gitti be ağabey. Arabayı tam düz kontak yapmıştım ki, duvara toslayınca yakayı ele verdim. Sicilim çok kabarık, hem benimkisi ilk kez değil. Üzülme be ağabey, bizi burada fazla tutamazlar. Yalnız bu gece birlikte bu yataksız, soğuk betonun üzerinde sabahlayacağız. Yarın olunca da, hâkim karşısına çıkartırlar. Oradan da seninle hapisaneye gideriz.." Nezarethaneye polislerin biri girip, diğeri çıkıyordu. Tutukluları sırasıyla sorgulayıp, götürüyorlardı. Bir türlü kendisine sıra gelmediğini sinirlenerek izleyen Necati, ' Allah'ım bunları da mı görecektim? Her şeyin bitiş noktası bu olsa gerek. Bu kötü gidişin suçluları bizler miyiz? Belki de içeri girmesi gerekenler, dışarıda, ellerini kollarını sallayarak geziyorlar. Bu krizi ben mi yarattım?' soru çokluğunda bitap düştü. Gecenin bir yarısı sorgulama sırasının kendisine gelmesine çok sevindi. Gözleri nöbetten küçülen polisin,

" Aranızda Necati kim? Hemen sorgu odasına gelsin!"

" Kimlik tespitini yaptık. Çeklerini ödemediğinden dolayı hakkında mahkemece tutuklama kararı var. Sizi yarın mahkemeye çıkartacağız. Bu gece bizim misafirimizsiniz. Ne alırsınız? Çay mı? Kahve mi? Yoksa bir paket sigara mı?"

" Marlboro sigaramla, yanına da bir de çay verseniz iyi olur."

" Hay! Hay! Dalgamı geçiyorsun lan! Otur, oturduğun yerde! Suç işlerken bana mı sordun?"

" Memur bey, adam mı öldürdüm ki, böyle davranıyorsunuz? İşlerim ters gitti yalnızca çeklerimi ödeyemedim. Sizin maaşlarınıza zam yapmasalar, üstüne üstlük size de böyle davranılsa, peki siz ne yapardınız?"

" Bak şuna bir de ağzı laf yapıyor! Biraz daha konuşursan, birazdan siyasi suç damgasını yersin"

Hapishane, şehrin dışında, görünüşü nezarethane gibi soğuktu. Elleri kelepçeli, konuklarıyla baş başa kalan Necati, soluk mavinin bolluğu üzerine çizilmiş kırmızı renkli mahkûm taşıma aracı içinde hapisanenin önüne yaklaştı. Mahkûmların avlu önündeki tespihli volta atmalarını daha önce yalnızca filmlerde izlemişti. O dönemlerde sinema koltuklarında sıradan bir olay gibi seyretmişti.

Koğuştan içeriye ürkek girdi. İri cüsseli, bıyıkları yanaklarından aşağıya doğru taşmış, omzunda kolları giyilmemiş ceketi ve tespihin şaklamaları arasında, her haliyle koğuştun ağası olduğu belli olan mahkûmun,

" Hoş geldin gardaş. Hayırdır ne iştir?"

" Pazarlamacıyım ben."

" Ne yani, benim meslekten mi?"

" Sizde mi mal pazarlıyorsunuz?"

" Ben kadın elbiselerini mağazalara pazarlıyordum."

" Demek aramızda bir elbise farkı var. Bende üzerinde elbisesi olmayan kadınları pazarlıyordum. Şimdi bunları boş ver de, yerine geç bakalım. Sende çok para vardır. Mehmet, yeni gelen çaylağa bir çay getir bakalım!"

" Sağ ol ağabey."

" Nerelisin? "

" Anakaralıyım ağabey"

" Vay! Hemşom benim, gel bir öpeyim seni, çoktandır bu koğuşlarda hemşerilerimi göremez olmuştum. " Çayını yarım bırakıp, yatağına geçen Necati, ilk günün acemiliği ile çantasından çıkardığı giysilerine, mahkûmlar süzerek baktılar. Yanına yaklaşan koğuş arkadaşının,

" Burada cikcik şu anda sensin. Ağanın her dediğini yapmak zorundasın. Onun öyle görüntüsüne aldanma. Aslında çok sinirlidir. Dışarıda, çalıştırdığı kadına sulanan adamı delik deşik etti. Cesedini de köpeklere yedirmiş. Kalanları da dereye atmış. Anlayacağın hafta sonları, hepimizden hâsılat toplar."

" Ne hâsılatı?"

" Anlayacağın haraç."

" Ne kadar veriliyor?"

" Ayakbastı parasından sonra, gönlünden ne koparsa alır."

Çorap, osuruk kokuları ve horlamaların gürültüsünden Necati, uykusuna dalamadı. Gecenin dördüne kadar zorladığı gözlerini uykuya bırakır gibi oldu. Yastığının altına koyduğu pantolonunun cebinin kurcalandığını anlayıp, olup bitenleri göz ucuyla kontrol ettiğinde Natali'nin içki kokan ağzıyla burun buruna geldi. İğrenç bir yüz buruşturmasıyla, kâbustan kurtulmanın sevincini doyasıya yaşadı. Sessizce

gözlerini araladı. Göz ucuyla, yanı başında sızan ve deliksiz uyuyan Natali'nin zom haliyle uyanmasının mümkün olmadığına sevindi. Kazara bir uyansa, huzursuzluğun etrafına kâbus gibi çökeceğini biliyordu. Karınca sessizliğinde adımlarını, yataktan yere buluşturduğunda, karyolanın beklenmeyen gıcirtısına şaşırdı. Natali yan tarafa döndüğünde, cinselliği de, kırmızı ve şeffaf Sting-t 'nden taşıyordu. Necati, saç tellerinden, tırnak ucuna kadar başımın tatlı belası kadın dercesine anlamsızca süzdü. ' Pis sarhoş, ne olacak!' iç geçirmesiyle, akşamdan salonda bıraktığı giyitini yine sessizlik içinde giydi. Tuvalete, sidiğini tuvalet taşının deliği, ses çıkartır düşüncesiyle hemen kenarına yapmayı tercih etti. Sabah sabah, çeşmeyi bile açmak istemedi. 'Yüzümü de sokak çeşmesinde yıkarım' diyerek banyoda, yarım kalan saçlarına son rötuşu verdi. Banyo'dan çıktığında, aksilikler peşimi bırakmıyor diye hayıflandı. Ne kadar itina ile sessizliğe yönelsem, o kadar da sakarlıklar beni bırakmıyor diye dış kapının gıcirtısı ile yatağın gıcirtısı birleştiğinde, ' işte şimdi yandım ben!' beklentisiyle, salon kapısının ardına saklanarak Natali'nin tuvalet faslının bitmesini bekledi. Natili'nin uyuşuk gözler arasında sarf ettiği ' Kafamda çok ağrıyor, akşam çok mu kaçırdım ne?' Bizimki de işe gitmiş herhalde, biraz daha yatayım bari' mırıldanmasıyla rahatlayan Necati, yine de belli bir süre kabuğundan çıkmaya cesaret edemedi. Horlama sesinin odaya yayılmasıyla cesaretini topladı. Dış kapıyı çıtlatmadan kapattığında, gün de henüz aydınlanmaya yeni başlamıştı.

2003 - BURSA

Ertuğrul Erdoğan